

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 5.

V Ljubljani, 1. maja 1888.

Leto XVIII.

Kolédnica.

(Kadar nabirajo za nove zvonove.)

arni vam zvoné zvonovi
Oj zvoné takó lepó.
Težki, lepi so in novi,
Vsak dan kaj vam povedó.
Pa buči naj, ali klenka,
Vsak vas mило prosi evenka:
Plačan nisem, kdaj pač bom?
Dajte evenka, bim, bam, bom!

Zdaj Marije v večnej slavi
Več ne zbáda oster meč,
To zvon véliki vam pravi,
Ne samó to, oj še več:
Rana, oh, bolí me huda,
Če bolí me, saj ni čuda:
Plačan nisem, kdaj pač bom?
Dajte evenka, bim, bam, bom!

Peter, Pavel brez nehanja
Grešni sta svaríla svet,
To zvon drugi vam oznanja,
Toda vmes vam tóži spet:
Kdor učí vas, kdor vam pôje,
Naj dobí plačilo svôje:
Plačan nisem, kdaj pač bom?
Dajte evenka, bim, bam, bom!

Sveti Florijan varuje,
Da vam hiša ne zgorí,
To zvon tretji oznanjuje
Vmes pa tudi to brenčí:
Vi možjé, dekleta, žene,
Fantje spomnite se mene;
Plačan nisem, kdaj pač bom?
Dajte evenka, bim, bam, bom!

Kdo v nedeljo k maši kliče?
Kdo vam ognja bráni vás?
Kdo vam spremlja v grob mrličé? —
To zvonóv vam dela glas.
Torej dajajte veseli,
Da ne bomo več vam peli:
Plačan nisem, kdaj pač bom?
Dajte evenka, bim, bam, bom!

F. Krek.

